

La veritat! Només en saben una,
aquella que l'àngel a dit,
aquella que penja del clar de la lluna
dins la calma serena de la nit!

No saben res del buf irrispirable
que el gran concert de les estrelles mou,
però saben que dins d'un estable
ha nascut un Infant! Ja en tenen prou!...

Àngels

Un infant! No val pas una rialla
ni un glop més de vi!
Si a la terra viu tanta pobrissalla
i la que neix s'hi ajunta per patir!...

Sí, sí, això és cert! Però bé deu haver-hi
un llampec de més altes tempestats;
per les misèries sense cap misteri
no enraonen els àngels platejatsj

L'home que ha vist un àngel de debó,
gasta una llengua que no es deixa tòrcer
i en la paraula s'hi endevina un to
que s'ha de creure allò que diu, per força!

Ai, però el rabadà d'aquella nit
massa estimava el seu porró blau cel
i a la nina de l'ull tenia un tel
i una rata-pinyada dins el pit!

Procurem ser una mica criatures
amorosint el baladreig raspós,
i diguem: «Glòria a Déu en les altures»
amb aquell to que ho deien els pastors.

I si tot l'any la mesquinesa ens fibla,
i l'orgull de la nostra soledat,
almenys aquesta nit, fem el possible
per ser uns homes de bona voluntat!

JOSÉ MARÍA DE SAGARRA
FRAGMENTOS DE SU
POEMA DE NADAL